

පණණං	(නා)	-	ලියුමක්
භික්ඛුවෙසං	(ස)	-	භික්ෂුවෙස්
ගාභාපෙඤා	(පු.ක්ව)	-	ගන්වවා
රහසෙසන	(නා)	-	රහසින්
නිවචං	(නි)	-	නිතර
රාජගෙහෙ	(ස)	-	රජගෙහි
පරිභුඤ්ජනි	(ක්ව)	-	චළඳයි
රාජදවාරෙ	(ස)	-	වාසල් දොර
ධීතො	(කි)	-	සිටියේ
අගමාසි	(ක්ව)	-	ගියේය
රාජකුලපගො	(ස)	-	රජගෙට යන එන අය
සඤ්ඤමකාසි	(සං)	-	සිතුවේය
රාජපුරිසා	(ස)	-	රාජපුරුෂයෝ
අනෙතවාසිකො	(ස)	-	අතවැසියා
විනෙතසුං	(ක්ව)	-	සිතුව
රාජමහෙසිකා	(ස)	-	රජ මෙහෙසිය
සකකචචං	(නි)	-	සකසා
පරිච්ඡිත්වා	(පු.ක්ව)	-	චළඳවා
පකකමිංසු	(ක්ව)	-	ගියාහුය
ලෙඛං	(නා)	-	ලියමන
පෙකඛමානාය	(කි)	-	බලා සිටිද්දී
නිවතතිත්වා	(පු.ක්ව)	-	නැවතී
නිසසංසයං	(ස)	-	නිසැක ව ම
මඤ්ඤමානො	(කි)	-	හඟිමින්
කුජ්ඣිත්වා	(පු.ක්ව)	-	කිපී
තෙලකටාහෙ	(නා)	-	තෙල් සැළියෙහි
බිපථාති	(සං)	-	දමවූ යැයි

අභ්‍යාස

1. 'සිනෙහ ලෙඛනං' ඡේදය සිංහලට නගන්න.
2. ඡේදය ආශ්‍රයෙන් පහත සඳහන් ප්‍රශ්නවලට පාලියෙන් පිළිතුරු සපයන්න.
 - i. කල්‍යාණියතිසෙසා නාම රාජා කුභිං ඉසසරං පවතෙතසි?
 - ii. තදා කො උපරාජා අභොසි?
 - iii. උතතියො කාය විසසාසං අකාසි?
 - iv. උතතියො කථං දෙවියා පණණං පෙසෙසි?
 - v. දූතො කෙන සද්ධිං රාජගෙහං පාවිසි?

සරල වාක්‍ය පරිවර්තනය I

පාලි භාෂාවෙන් මාධ්‍ය භාෂාවටත් මාධ්‍ය භාෂාවෙන් පාලි භාෂාවටත් සරල වාක්‍ය පරිවර්තනය කරන ආකාරය ඉගෙනගැනීම මෙම පාඩමේ අරමුණු යි. ඔබ මේ වන විටත් කර්තෘ කර්ම ක්‍රියා සහිත වාක්‍ය නිර්මාණය කිරීමට හා ඒවා පරිවර්තනය කිරීමට උගෙන ඇත.

පුරිසො ගාමං ගව්ඡති.
අසසා මගෙන ධාවනති.
ඤං ඔදනං භුක්ඤ්ඤි.
කුමෙහ පොඤ්ඤානි පඨට්.
අනං අකඛරං ලිඛාමි.
මයං ගජෙ නරාම.

ඉහත දැක්වෙන වාක්‍ය සිංහල භාෂාවට නගමු.

පුරුෂයා ගමට යයි.
අශ්වයෝ මාර්ගයේ දුවත්.
නුඹ ආහාර අනුභව කරති.
නුඹලා පොත් පාඩම් කරනු.
මම අකුරක් ලියමි.
අපි ඇතුන් ගෙනයමු.

පළමු වාක්‍යයේ ‘පුරිසො’ යනු පඨමා විභක්ති ඒකවචනය යි. එය එම වාක්‍යයේ ‘ගව්ඡති’ යන පඨමපුරිස ඒකවචන ආබ්‍යාසයෙන් උක්ත ව තිබේ. ‘ගාමං’ යනු එම වාක්‍යයේ කර්ම පදය යි. එය දුතියා විභක්ති ඒකවචනයෙන් යෙදී ඇත.

පුරිසො - පඨමා විභක්ති ඒකවචන
ගාමං - දුතියා විභක්ති ඒකවචන
ගව්ඡති - චත්තමානා පඨමපුරිස ඒකවචන

මේ ආකාරයට උක්ත පද, කර්ම පද, ආබ්‍යාස පද හා වෙනත් පද තේරුම් ගන්න. වාක්‍යයක් නිවැරදි සිංහල භාෂාවට නැගීමේ දී සිංහල භාෂාව පිළිබඳ අවබෝධයක් තිබිය යුතු ය. මෙහි දී ස්ත්‍රීලිංග උක්ත පද සමග ආබ්‍යාස පද යෙදීමේ දී අපගේ විශේෂ අවධානය යොමු විය යුතු ය.

පිතා පුතෙන සද්ධං ගාමං ගව්ඡ.
ආචරියො සිසසානං පොඤ්ඤානි අදාසි.
ඤං ඉමං පාඨං අපඨො.
කුමෙහ පාඨසාලං අගව්ඡ්ඤ.
අනං පොඤ්ඤං අකිණිං.
මයං යාවකානං ආහාරං අදදිමහ.

මෙම වාක්‍ය සිංහලට නැගූ විට

පියා පුතා සමග ගමට ගියේය.
ගුරුවරයා ශිෂ්‍යයන්ට පොත් දුන්නේය.
නූත මේ පාඩම පාඩම් කළෙහි.
නූතලා පාසලට ගියෙහු.
මම පොතක් මිලට ගනිමි.
අපි යාවකයන්ට ආහාර දුනිමු.

ඉහත වාක්‍යවල උක්ත පද පුල්ලිංග නාම හෝ ස්වභාව පද ලෙස යෙදී තිබේ. එහෙයින් ගියේය, දුන්නේය ආදී වශයෙන් ආබ්‍යාන පද යෙදී ඇත. පහත දැක්වෙන වාක්‍ය දෙස බලන්න.

පණණානි පතනති.
රුක්කමහා එලානි පතනති.
පුප්ඵානි විකසනති.
නදියො සවනති.

මෙම වාක්‍ය සිංහලට නැගූ විට

කොළ වැටෙයි.
ගසෙන් ගෙඩි වැටෙයි.
මල් පිපෙයි.
ගංගා ගලයි.

යනුවෙන් බහුවචන උක්ත පදයට ඒකවචන ආබ්‍යාන පද යෙදී තිබේ. 'පණණානි' යනු පද්මා බහුවචන උක්ත පදයකි. 'පතනති' යනු පද්මපුරිස බහුවචන ආබ්‍යාන පදයකි. එහෙත් එය සිංහලයට නැගූවිට 'කොළ වැටෙයි' යනුවෙන් සිටියි. සිංහල භාෂාවේ අප්‍රාණවාවී බහුවචන උක්ත පදයට ඒකවචනයෙන් ආබ්‍යානය යෙදීම මෙයට හේතුව යි.

ස්ත්‍රීලිංග උක්ත පද අතීත හා අනාගත කාල පද්මපුරිස ඒකවචන ආබ්‍යාන පද සමග යෙදෙන අවස්ථාවක දී ඒවා මාධ්‍ය භාෂාවට පරිවර්තනය කිරීම පහත දැක්වෙන වාක්‍ය මගින් හඳුනා ගනිමු.

වනිතා ඔදනං පචි.	- වනිතා ඔදනං පචිසසති.
වනිතාව බත පිපුවාය.	- වනිතාව බත පිසින්නිය.
දාරිකා මගෙහ ධාවි.	- දාරිකා මගෙහ ධාවිසසති.
දැරිය මාර්ගයේ දිව්වාය.	- දැරිය මාර්ගයේ දුවන්නිය.
කඤ්ඤා ගොධං පහරි.	- කඤ්ඤා ගොධං පහරිසසති.
කන්‍යාව ගොයාට පහර දුන්නාය.	- කන්‍යාව ගොයාට පහර දෙන්නිය.
බ්‍රාහ්මණී ගෙහං අගමි.	- බ්‍රාහ්මණී ගෙහං ගච්ඡසසති.
බැමිණිය ගෙට ගියාය.	- බැමිණිය ගෙට යන්නිය.
මාතා පුත්‍රකසස ආහාරං අදදි.	- මාතා පුත්‍රකසස ආහාරං දදිසසති.
මව පුතාට ආහාර දුන්නාය.	- මව පුතාට ආහාර දෙන්නිය.

පාලි භාෂාවේ ආබ්‍යාස විෂයෙහි ලිංග භේදයක් භාවිත නොවුණ ද සිංහල භාෂාවේ එසේ භාවිත වන බව ඉහත නිදසුන්වලින් පෙනී යයි. එක ම ආබ්‍යාස පදය පුල්ලිංග හා ස්ත්‍රීලිංග නාම පද දෙකක් සමග යෙදී පරිවර්තනය වන අයුරු බලන්න.

- මාතා ඔදනං පච්ඡි - අම්මා බත පිසුවාය.
- පිතා ඔදනං පච්ඡි - පියා බත පිසුවේය.
- මාතා ඔදනං පච්ඡසසති - අම්මා බත පිසන්නීය.
- පිතා ඔදනං පච්ඡසසති - පියා බත පිසන්නේය.

ගෞරවාර්ථ උක්ත පද සමග ආබ්‍යාස පද යෙදීමේ දී ද අප විසින් සැලකිලිමත් විය යුතු ය. සිංහල භාෂාවේ එබඳු වාක්‍යවල ආබ්‍යාසය බහුවචනයෙන් සිටී.

- මාතා ඔදනං පච්ඡි - මැණියෝ බත පිසූහ.
- පුතො ගෙනං ආගමි - පුතණුවෝ ගෙට පැමිණියහ.
- ථෙරො ධම්මං දෙසෙසි - තෙරණුවෝ ධර්මය දෙසූහ.
- සත්ථා ඉදං කථෙසි - ශාස්තෘන් වහන්සේ මෙය වදාළහ./ වදාළ සේක.
- හගවා ජෙනවනෙ විහරති - භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ජේතවනයේ වැඩවසති/ වැඩවසන සේක.

ඉහත නිදසුන්වල මැණියෝ යන ගෞරවාර්ථ උක්ත පදය නිසා 'පිසුවාය' යන ආබ්‍යාස පදය 'පිසූහ' යනුවෙන් යොදා තිබේ. සෙසු නිදසුන්වල ද ආබ්‍යාස පදය බහුවචනයෙන් යෙදී තිබෙන්නේ ඒ හේතුවෙනි. වාක්‍ය පරිවර්තනයේ දී මෙම කරුණු පිළිබඳ ව ද සැලකිලිමත් විය යුතු ය. එසේ නො වන්නේ නම් පහත අයුරින් වැරදි සිදුවිය හැකි ය.

වාක්‍යය	වැරදි පරිවර්තනය	නිවැරදි පරිවර්තනය
එලානි පතනති ථෙරො අවදි මාතා ඔදනං පච්ඡි සා ගාමං ගච්ඡසසති දාරිකා වනං ගච්ඡි	ගෙඩි වැටෙති තෙරුන්වහන්සේ කීවේය මව බත පිසුවේය ඇය ගමට යන්නේය දැරිය වනයට ගියේය	ගෙඩි වැටෙයි තෙරුන්වහන්සේ කීහ/ කී සේක මව බත පිසුවාය ඇය ගමට යන්නීය දැරිය වනයට ගියාය

සිංහල භාෂාවෙන් පාලි භාෂාවට නැගීමේ දී ද මෙකී ක්‍රමය අනුගමනය කළ යුතු වෙයි.

- ගස් වැටෙයි - රුකකා පතනති
- මල් පිපෙයි - පුප්පානි විකසනති.
- වනිතාව ගමට ගියාය - වනිතා ගාමං ගව්ඡ.
- දැරිය මල් නෙළුවාය - දාරිකා පුප්පානි ඔවිනි.
- තෙරුන් වහන්සේ වැඩියහ - ථෙරො ගව්ඡ.
- බුදුන්වහන්සේ වදාළ සේක - බුද්ධො කථෙසි.

කර්තෘ කර්ම ක්‍රියා සහිත වාක්‍ය පරිවර්තනයේ දී මෙකී කරුණු ද සැලකිල්ලට භාජනය කළ යුතු ය. පහත දැක්වෙන වගුව නිරීක්ෂණය කරන්න.

වර්තමාන කාල	අනාගත කාල	අතීත කාල
පුප්පානි විකසනති (මල් පිපෙයි)	පුප්පානි විකසිසුනති (මල් පිපෙන්නේය)	පුප්පානි විකසිංසු (මල් පිපුණේය)
වනිතා ගව්ඡති (වනිතාව යයි)	වනිතා ගව්ඡසුනති (වනිතාව යන්නීය)	වනිතා ගව්ඡ (වනිතාව ගියාය)
ථෙරො වදති (තෙරුන් වහන්සේ දේශනා කරති)	ථෙරො වදිසුනති (තෙරුන් වහන්සේ දේශනා කරන්නාහ)	ථෙරො අවදි (තෙරුන් වහන්සේ දෙසූහ)

කර්ම පදය නිවැරදි ව භාවිත කිරීම ද වාක්‍ය පරිවර්තනයේ දී වැදගත් වේ. පහත නිදසුන් වාක්‍ය දෙස බලන්න.

- වානරා රුකකං ආරුහිංසු. (වඳුරෝ ගසට නැංගාහ)
- වානරා රුකෙක ආරුහිංසු. (වඳුරෝ ගස්වලට නැංගාහ)
- මනුසසා රුකකං ඡිජ්ඣිංසු. (මිනිස්සු ගස කැපූහ)
- මනුසසා රුකෙක ඡිජ්ඣිංසු. (මිනිස්සු ගස් කැපූහ)

‘මනුසසා රුකකං ඡිජ්ඣිංසු’ යන වාක්‍යයේ ‘රුකකං’ යනු ද්‍රව්‍යයා විභක්ති ඒකවචනය යි. එය ‘ගසට’ යනුවෙන් සිංහලට නගා ඇති අතර ‘මනුසසා රුකකං ඡිජ්ඣිංසු’ යන තැන රුකකං යන ද්‍රව්‍යයා විභක්ති ඒකවචන පදයට ‘ගස’ යනුවෙන් නගා ඇත. බහුවචනයේ දී ‘රුකෙක’ යන පදයට ‘ගස්වලට’ හා ‘ගස්’ යන අරුත් දී තිබේ.

අභ්‍යාස

01. පහත දැක්වෙන වාක්‍ය සිංහලට නගන්න.

- i. දාරකො එකං ගොණං පසසති.
- ii. දාරිකා පීඨෙ නිසීදති.
- iii. වාණිජො මනුසෙස පසසති.
- iv. රුක්ඛමහා එලං පතති.
- v. නාරී වනමහා දාරුනි ආහරති.
- vi. අයං සීහො එකං ඉත්ථිං මාරෙති.
- vii. ක්‍රිං වජ්‍රානි වික්කිණිකා මූලං ලහසි.
- viii. අහං පුප්ඵානි ඔචිනාමි.
- ix. සො තිණං ආහරති.
- x. ක්‍රිං විහාරං ගච්ඡති.

02. ඉහත වාක්‍යවල උක්තය හා ආබ්‍යාතය බහුවචනයට හරවා නැවත ලියන්න.

03. පහත සඳහන් වාක්‍ය සුදුසු පද යොදා සම්පූර්ණ කරන්න.

- i.එකං ගොණං
- ii. පීඨෙ
- iii.මනුසෙස
- iv. රුක්ඛමහා
- v. වනමහා දාරුනි
- vi.එකං ඉත්ථිං
- vii.වජ්‍රානි වික්කිණිකා මූලං
- viii. පුප්ඵානි
- ix. නරං
- x. විහාරං

04. පහත සඳහන් ගාථා සිංහලට නගන්න.

න හි සො උපකකමො අත්ථි - යෙන ජාතා න මීයරෙ
ජරමපි පත්ථා මරණං - එවං ධම්මො හි පාණිනො

දහරා ව මහනතා ව - යෙ බාලා යෙ ව පණ්ඩිතා
සබ්බෙ මච්චුචසං යනති - සබ්බෙ මච්චුපරායනා

05. පහත සඳහන් වාක්‍ය සිංහල වාක්‍ය රටාව අනුව පරිවර්තනය කරන්න.

- i. ඉදං රහසෙසන දෙවියා දෙති.
- ii. තදා කල්‍යාණියජෙරො නිව්චං රාජගෙහෙ පරිභුඤ්ජති.
- iii. ථෙරො තං රාජකුලපගො අයනති සඤ්ඤමකාසි.
- iv. තෙ සක්කච්චං ථෙරං පරිච්ඡිත්ථා වජ්‍රිත්ථා පකකමිංසු.
- v. රාජා එතං තෙලකටාහෙ බිපථානි ආණාපෙසි.